

Aan vakmanschap ontbreekt het Nederlandse veehouders vaak niet, maar zijn ze ook genoeg ondernemer? De naar Denemarken geëmigreerde Peter Schrijver schoolt zich bij op Nyenrode. 'Het is een wereld van verschil of je tachtig koeien melkt of meer dan tweehonderd.'

Een pachtbedrijf in het Gelderse Wilp, bijna zes ton quotum, zeventig koeien. Zo luidde tot een paar jaar terug het profiel van het melkveebedrijf van Peter Schrijver (36). Twee jaar geleden gaf de melkveehouder zijn loopbaan een radicaal andere wending. Schrijver boert intussen met zijn vriendin en een compagnon op een eigen bedrijf in het Deense Skovby.

Op vijftig kilometer over de grens met Denemarken en aan de snelweg ligt een bedrijf met 350 – komende winter 400 – koeien en 250 stuks jongvee, met 250 hectare in eigendom en 100 hectare pacht. 'Ik zocht een uitdaging en meer avontuur, maar ik was ook gewoon nieuwsgierig of het me zou lukken om een groter bedrijf te runnen', geeft Schrijver aan. 'Bovendien zaten we in Nederland op een honderd procent gepacht bedrijf. Dan kun je wel heel veel investeren in eigen gebouwen en hard werken, maar dan bouw je geen vermogen op in je bedrijf.'

Last van vliegen

Schrijver koos er bewust voor om samen met een collega-veehouder naar Denemarken te vertrekken. 'Ik vond mezelf eigenlijk al te oud om te emigreren. Als je 25 bent, wil je nog wel dag en nacht keihard werken, maar er zijn inmiddels dingen die ik belangrijker vind dan koeien, geld en eigendom. Ik moest er bijvoorbeeld niet aan denken dat we nooit eventjes naar familie en vrienden in Nederland terug zouden kunnen. Als je samenwerkt, kan dat wel.'

De overgang van Wilp naar Denemarken was groot, geeft Schrijver aan. De taal

was nieuw, familie en vrienden zaten ver weg en de structuur van de Deense melkveehouderij verschilde van die in Nederland. 'Een simpel voorbeeld. We hadden de eerste zomer veel last van vliegen. Het duurt lang voordat je erachter bent waar je bestrijdingsmiddelen kunt halen. Zo ging het met veel dingen en dan loop je al snel een achterstand op.' De basiskennis van de melkveehouderij, die Schrijver onder meer opdeed tijdens zijn mas-opleiding, kwam in Denemarken prima van pas. 'Zorgen voor plastic op de kuil, op tijd insemineren, dat zijn standaarddingen waar je in het begin op wordt teruggeworpen.'

'Mensen' melken

Op de grootte van het bedrijf was Schrijver niet voorbereid. 'Iedereen vindt zo'n groot bedrijf heel stoer, maar werken met personeel is een shock. Het is een wereld van verschil of je 80 koeien melkt of meer dan 200. Hoe groter het bedrijf, hoe meer je "mensen" melkt in plaats van koeien. Ik denk dat opleidingen nog steeds niet veel aandacht schenken aan personeel en organisatie. Ik houd wel eens m'n hart vast als ik zie hoe snel Nederlandse melkveehouders willen groeien. Nederlandse veehouders zijn vooral vakmensen, maar of ze voorbereid zijn op werken met personeel?'

Hoe ging de emigrant om met de omschakeling naar een groot bedrijf? 'Ik ben door schade en schande wijs geworden', stelt Schrijver. 'Maar het hielp ook dat mijn vriendin een opleiding heeft op het gebied van personeelszaken. Ik heb er ook samen met mijn compagnon veel over gepraat. Je moet een bepaald karakter hebben: je moet gedreven zijn en met mensen kunnen omgaan.'

Managementopleiding

Nyenrode Business Universiteit startte twee jaar geleden met een speciale opleiding voor mensen uit de agrarische sector, de NyVU Executive MBA. 'Er bestond al langer een module over coöperaties. Daar hebben we toen een hele opleiding voor de agrarische sector van gemaakt', legt Marc Dreuning uit, projectmanager marketing & sales van Nyenrode Business Universiteit.

Wat voor mensen kloppen aan bij Nyenrode? 'Aan de ene kant zijn het mensen die naast hun eigen bedrijf een bestuursfunctie vervullen bij een coöperatie en met enig recht van spreken die coöperatie willen besturen. Maar het zijn soms ook gewoon ondernemers die zich vanuit persoonlijke interesse breder willen ontwikkelen.'

ter hebben: je moet gedreven zijn en met mensen kunnen omgaan.'

Schrijver ging terug de schoolbanken in en schoolt nu zich bij op Universiteit Nyenrode. Hij volgt de opleiding voor executive MBA, een managementopleiding op universitair niveau. 'Ik hoop vooral dingen te leren die in een groter bedrijf van pas komen. Omgang met personeel bijvoorbeeld, maar ook hoe je bedrijfsprocessen stuurt. In principe willen we binnen een paar jaar 600 koeien melken.' Zijn eerste module – ondernemerschap en coöperatie – heeft hij inmiddels afgerond.

Het kennen van je eigen beperkingen helpt ook bij het runnen van een groot bedrijf, denkt Schrijver. 'Op grote Amerikaanse bedrijven zie je vaak dat de veehouders de echte vakmensen en ondernemers zijn, terwijl hun vrouwen heel goed met het personeel kunnen omgaan. Mijn compagnon is de koeienman, ik ben meer van het organiseren en de zakelijke kant. Hij bekapt de koeien, ik snijd in de kosten. Zo vullen we elkaar mooi aan.'

Inge van Drie

Peter Schrijver: 'Ik hoop vooral dingen te leren die in een groter bedrijf van pas komen'

Terug in de schoolbanken